

Nr 345.

Av herr Hansson i Gårda, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 350, angående löneroglering för arméns och marinens personal m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 350 angående löneroglering för arméns och marinens personal m. m. föreslås riksdagen att furir vid armén så ock korpral eller till 1 klass sjöman uppflyttad menig vid marinen må komma i åtnjutande av visst hyresbidrag under förutsättning, att resp. beställningshavare intjänat den lön, som är bestämd för sådan beställningshavare efter en beräknad tjänstetid av 72 månader.

Ifrågavarande avlöningsform är, enligt arméns och marinens lönesakkunnigas förmenande, grundad på den s. k. behovsprincipen. De sakkunniga ha dock ansett, att, då det ur militär synpunkt knappast kunde anses önskvärt, att åtminstone det yngre underbefälet i större utsträckning inginge äktenskap, rätten till angivna avlöningsförmåner borde inträda först efter viss fullgjord tjänstetid.

Då nu emellertid ifrågavarande avlöningsform är grundad på behovsprincipen, måste det anses otillfredsställande, att en viss åldersgräns uppsattes för förebyggande av en ökning i äktenskapsfrekvensen. Mot de sakkunnigas uppfattning, att en sådan ökning ur militär synpunkt icke kan anses önskvärd, strider också en del militära myndigheters yttrande om frågan. Chefen för tredje arméfördelningen framhåller i skrivelse till Kungl. Maj:t, daterad 13 oktober 1919, att då det syntes vara en fördel för staten, att arméns stammanskap, särskilt underbefälet, gifte sig tidigt, i det att äktenskapet medförde en stadga, som det ogifta manskapet med få undantag saknade, borde de tidiga äktenskapen omhuldas. I yttrande över de sakkunnigas förslag rörande löneroglering för arméns och marinens personal, del I, anför marinförvaltningen, chefen för marinestaben och befäl-Bihang till Riksdagens protokoll 1921. 4 saml. 136 häft. (Nr 345—346.) 2

havaren för flottans station i Karlskrona, att det vore mindre välbetänkt att ändra de nu gällande bestämmelserna i fråga om tillstånd för marinens manskap att bo utom kasern och i samband med dylikt tillstånd uppbära hyresbidrag. Anmärkas må, att för marinen gällande bestämmelser äro i här ifrågasatt avseende betydligt friare än de, som gällt för arméns vidkommande och som, förordade av de sakkunniga, lagts till grund för bestämmelsen i till omförmälda proposition fogat »Förslag till Avlöningsreglemente för fast anställt manskap vid armén och marinen», § 11.

Om nämnda § bibehålles i sin föreslagna lydelse, bli, särskilt vid marinen, en stor procent beställningshavare utan det hyresbidrag, som skolat utgå efter behovsprincipen. Då det dessutom, så vitt mig är bekant, aldrig framkommit, att äktenskaps ingående bland det äldre underbefälet vållat några olägenheter för tjänstens behöriga skötande, får jag hemställa,

att ovannämnda § i avlöningsreglementet för fast anställt manskap vid armén och marinen måtte få följande lydelse:

Furir vid armén, så ock korpral eller till 1 klass sjöman uppflyttad menig vid marinen, äger, därest han antingen är gift eller ock varit gift samt fortfarande har minderårigt barn hos sig, åtnjuta årligt hyresbidrag med 270 kronor för befattningshavare, som har sin förläggningssort (station) i Stockholm, Göteborg, Vaxholm eller Boden, samt med 210 kronor för beställningshavare å annan förläggningssort (station).

Stockholm den 26 april 1921.

G. W. Hansson,
Gårda.
